

Leszek Szafrński
Biblioteka Jagiellońska
Uniwersytet Jagielloński
ORCID ID: 0000-0003-2238-2989

Otwarta nauka w opinii naukowców z Uniwersytetu Jagiellońskiego

Open Science as perceived by scholars affiliated with the Jagiellonian University

Abstrakt: Badanie przedstawione w artykule miało na celu rozpoznanie podejścia naukowców do otwartości w nauce oraz zebranie informacji na temat zachęt i nagród przyznawanych za publikowanie w otwartym dostępie w jednostkach naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego (UJ). W badaniu uczestniczyli pracownicy ze wszystkich wydziałów UJ. Do zbierania danych wykorzystano technikę ankiety. W wyniku przeprowadzonych analiz ustalono, że otwarty dostęp jest ważnym aspektem komunikacji naukowej, ale niemal wcale nie jest pre-miowany na UJ.

Słowa kluczowe: komunikacja naukowa, opinie naukowców, otwarta nauka, otwarte zasoby naukowe, otwarty dostęp

Abstract: The research presented in the article was aimed at assessing the approach of scientists to openness in science and at collecting information on incentives and awards granted for publishing in open access at the scientific units of the Jagiellonian University. Employees from all departments of the Jagiellonian University participated in the survey. The survey technique was used to collect the data. As a result of the analyzes, it was found that open access is an important aspect of scientific communication, but it is almost not awarded at the Jagiellonian University.

Keywords: open access, open scholarly resources, open science, scholarly communication, scholars' opinions

Wprowadzenie

Przeniesienie praktyk uprawiania nauki do internetu staje się standardem. Zarówno wymiana informacji, jak i współpraca pomiędzy naukowcami odbywa się głównie w sieci. Otwieranie nauki, a w szczególności otwarty dostęp do publikacji i danych badawczych, jest podstawowym wyznacznikiem usieciowienia i korzystania z wyników naukowych za pomocą komputerów (Starczewski, Stępińska-Ustasiak, 2014, s. 161-162).

Ten sposób komunikacji naukowej jest nie tylko rozwijany oddolnie, ale także obligatoryjnie wprowadzany na poziomie uczelni oraz instytucji finansujących badania w poszczególnych państwach. Jest to widoczne zwłaszcza w Europie, gdzie ogłoszono Plan S, którego głównym celem jest wprowadzenie obowiązku publikowania w otwartym dostępie (European Science Foundation, 2021).

Wśród różnych postulatów dotyczących otwartej nauki Komisja Europejska rozważa m.in. kwestię zachęt i nagród dla naukowców publikujących swoje teksty w otwartym dostępie (European Commission, 2017, s. 7). W swoim badaniu, obejmującym grupę naukowców Uniwersytetu Jagiellońskiego, autor stawia dwa pytania: 1) jaka jest opinia respondentów na temat realizacji postulatów zgłaszanych do Komisji Europejskiej, dotyczących nagradzania badaczy za publikowanie w otwartym dostępie oraz 2) jakie jest ich nastawienie do otwartości w nauce. Z uwagi na niereprezentatywność próby badanie ma charakter wstępnego rozpoznania.

Stan badań

Podczas kwerend bibliograficznych autor nie dotarł do badań o podobnym zakresie, związanych z tematem zachęt i nagród dla naukowców publikujących swoje teksty w otwartym dostępie. W niektórych pracach badawczych znajdują się wprawdzie wzmianki na temat wprowadzenia zachęt i nagród dla naukowców za publikowanie w otwartym dostępie, niemniej sprowadzają się głównie do akcentowania potrzeby stworzenia tego typu gratyfikacji dla naukowców w celu m.in. sprowokowania zmian w systemie komunikacji naukowej (np. Rodrigues, Abadal, de Araújo, 2020) albo też do konstatacji, że takie nagrody są jednym z wyzwań otwartej nauki (np. Burgelman, i in., 2019). Zestawienie nagród i stypendiów przyznawanych badaczom za publikowanie w otwartym dostępie i traktowanych jako dźwignia rozwoju otwartej nauki znaleziono tylko w przeglądowym artykule dotyczącym realiów amerykańskich, więc nie włączono go do analizy piśmiennictwa (McKiernan i in., 2016). W celach poglądowych, bez pretensji do kompletności, przytoczono wnioski kilku badań europejskich i krajowych, które wytypowano ze względu na zakres i metodykę zbliżone do badania zrealizowanego przez autora.

W 2014 roku czteroosobowy zespół badaczy francuskich w składzie Joachim Schöpfel z Université Lille 3, Coline Ferrant (Sciences Po, Paris, Northwestern University, Evanston, Illinois, USA) oraz Francis André i Renaud Fabre (oba z Centre national de la recherche scientifique, CNRS) przeprowadził badanie ankietowe wśród dyrektorów 1250 francuskich laboratoriów badawczych należących

do sieci CNRS. Badanie dotyczyło opinii francuskich naukowców na temat otwartego dostępu. Zwrotną odpowiedź odesłało 432 respondentów. Ustalono, że w tamtym czasie naukowcy popierali wdrożenie otwartego dostępu do nauki i byli pozytywnie nastawieni do deponowania własnych publikacji w otwartych repozytoriach: 50-70% respondentów korzystało z ogólnokrajowego repozytorium HAL. Niemal 40% naukowców uważało, że otwarty dostęp powinien być obowiązkowy. 30% ankietowanych zapłaciło za publikację swojego tekstu w otwartym dostępie. Problemy z prawem autorskim dotyczące deponowania tekstów w repozytoriach najczęściej deklarowali naukowcy publikujący w naukach humanistycznych i społecznych (Ferrant, André, Febre, Schöpfel, 2016).

Kolejnym przykładem sondażu obliczonego na rozpoznanie podejścia naukowców do otwartej nauki jest badanie ankietowe przeprowadzone w grudniu 2015 roku wśród pracowników naukowo-dydaktycznych, doktorantów i studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, reprezentujących nauki humanistyczne. Podczas analizy wyników stwierdzono, że respondenci pozytywnie reagowali na otwarty dostęp do nauki i mieli świadomość związanych z nim problemów prawnych i finansowych. Deklarowali zainteresowanie udostępnianiem własnych publikacji w otwartym dostępie, ale zarządzanie całym procesem zapewnienia dostępu w tym kanale obiegu informacji woleli pozostawiać fachowcom (Janiak, Próchnicka, 2018, s. 29-30, 45-46).

W 2017 roku opublikowano badania ankietowe dotyczące strategii publikacyjnych i opinii na temat otwartego dostępu wśród angielskich pracowników naukowych. We wnioskach podkreślono, że naukowcy nie są pewni tego, czy deponowanie własnych publikacji w otwartym dostępie podnosi ich cytowalność. Zwracano uwagę na konieczność stałego podnoszenia jakości czasopism *open access* oraz zwiększania świadomości naukowców na temat repozytoriów, otwartego publikowania i polityki otwartej nauki. Uznano za ważne wprowadzenie zachęt do publikowania w otwartym dostępie, przy czym nie sprecyzowano, jak takie zachęty miałyby wyglądać (Zhu, 2017, s. 576).

W 2021 roku na podstawie analizy 20 repozytoriów działających na uniwersytetach i dostępnej literatury przeprowadzono diagnozę wdrożenia otwartej nauki w Polsce. Ustalono, że polityki otwartości na uczelniach są zaimplementowane w bardzo małym zakresie, ale w każdym badanym uniwersytecie wdrażany jest Plan S zakładający publikowanie wyników badań bez żadnego embarga w otwartym dostępie. Są organizowane działania związane z tworzeniem repozytoriów danych i platform otwartych czasopism (Poślada, 2020, s. 45, 67).

Aktualne dane na temat zachęt wspierających udział naukowców w ruchu otwartej nauki zawiera również opublikowany w tym tomie artykuł Anny Książczak-Gronowskiej pt. *Praktyki otwartej nauki na przykładzie sześciu europejskich uniwersytetów w świetle ankiety European University Association*. Omawiając wyniki ankiety EUA uzyskane w 2020 roku na uczelniach należących do Sojuszu 4EU+, autorka stwierdza, że według respondentów jednym z głównych czynników hamujących przekształcenia uniwersytetów w kierunku otwartej nauki jest nieuwzględnianie wpływu praktyk ON na ocenę kariery akademickiej. Przytacza również wnioski z ogólnego

podsumowania wyników wszystkich ankiet EUA, zwróconych przez 272 instytucje naukowe z 36 krajów europejskich, wskazujące, że w 34% badanych instytucji żaden z elementów otwartej nauki nie był włączany do ewaluacji badaczy i jednostek organizacyjnych uczelni (Książczak-Gronowska, 2021).

Metody badawcze

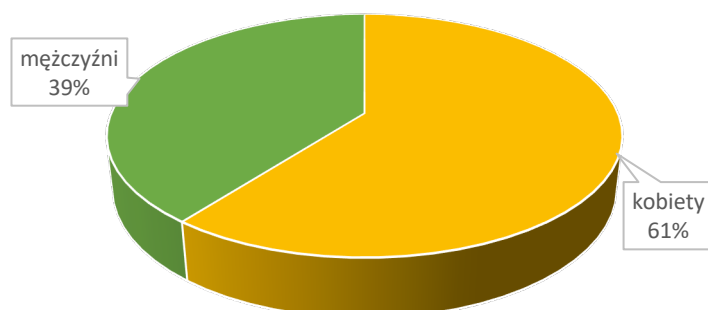
Dane empiryczne zebrano za pomocą kwestionariusza ankiety rozesłanego w formie elektronicznej 834 uczestnikom szkoleń organizowanych w Uniwersytecie Jagiellońskim. Tematyką szkoleń była szeroko pojęta otwartość w nauce, wprowadzenie polityki otwartości na UJ oraz narzędzia i systemy wspierające otwartość w nauce, które udostępnia pracownikom uczelni. Ze względu na rozłożenie szkoleń w czasie dane gromadzono od października 2019 r. do stycznia 2021 roku. Otrzymano 114 wypełnionych ankiet (stopa zwrotu: 13,67%). Zgodnie z anonstowanymi pytaniami badawczymi głównym celem badania było rozpoznanie podejścia naukowców do otwartości w nauce oraz zebranie informacji na temat zachęt i nagród przyznawanych za publikowanie w otwartym dostępie w jednostkach naukowych UJ. Pytania ankietowe skonstruowano jednak w taki sposób, aby uzyskany materiał posłużył także trzem celom szczegółowym, a mianowicie określeniu:

1. podejścia naukowców do korzystania z publikacji w otwartym dostępie,
2. narzędzi do wyszukiwania publikacji naukowych wykorzystywanych przez naukowców,
3. podejścia naukowców do deponowania swoich prac w Repozytorium Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Analiza wyników badań

Badana grupa respondentów składała się z 69 kobiet i 45 mężczyzn. Rozkład procentowy według płci przedstawiony jest na Wykresie 1.

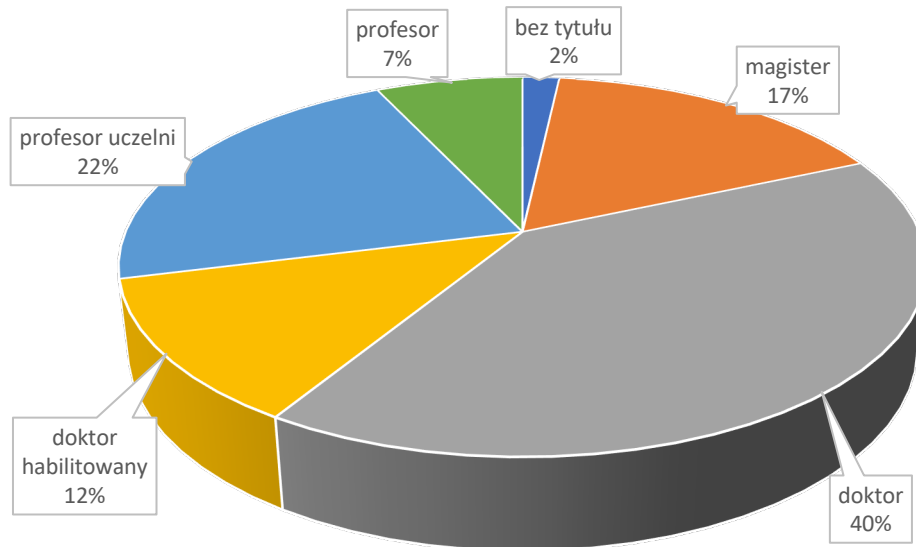
Wykres 1. Rozkład procentowy badanej grupy pod względem płci

Źródło: opracowanie własne

Badana grupa była bardzo zróżnicowana pod względem stopni naukowych i tytułów zawodowych. Znalazło się w niej 8 profesorów, 25 profesorów uczelni, 14 doktorów habilitowanych, 46 doktorów, 19 magistrów i 2 osoby bez tytułu. Strukturę próby w podziale według tego kryterium przedstawiono na Wykresie 2.

Wykres 2. Rozkład grupy badawczej według tytułów zawodowych i stopni naukowych

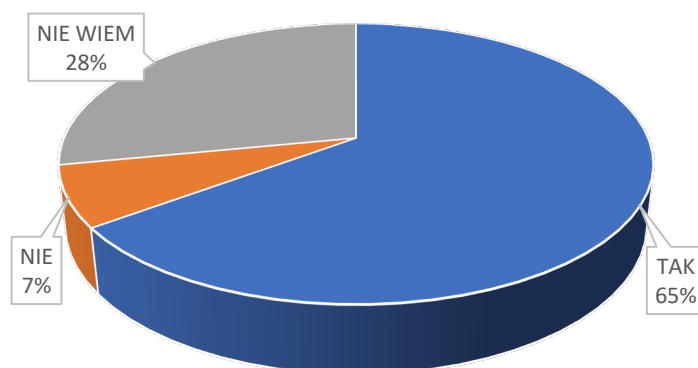

Źródło: opracowanie własne

Respondenci, którzy wypełnili ankiety, pochodzili z: Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politycznych – 18, Wydziału Chemii – 16, Wydziału Filozoficznego – 12, Wydziału Filologicznego – 8, Wydziału Matematyki i Informatyki – 8, Wydziału Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii – 7, Wydziału Biologii – 7, Wydziału Historycznego – 7, Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej – 7, Collegium Medicum UJ – 4, Wydziału Polonistyki – 3, Działu ds. Osób Niepełnosprawnych – 2, Wydziału Farmaceutycznego – 2, Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej – 2, Wydziału Nauk o Zdrowiu – 2, Wydziału Prawa i Administracji – 2, Biblioteki Jagiellońskiej – 1, Jagiellońskiego Centrum Rozwoju Leków – 1, Wydziału Geografii i Geologii – 1, Małopolskiego Centrum Biotechnologii – 1. Trzy osoby nie udzieliły odpowiedzi na to pytanie w ankiecie.

74 osoby z badanej zbiorowości uznały, że otwarty dostęp jest ważny w jednostkach naukowych, w których pracują. 8 osób odpowiedziało, że według nich nie jest ważny, a 32 osoby zaznaczyły odpowiedź „nie wiem”. Rozkład procentowy odpowiedzi uwidoczniono na Wykresie 3.

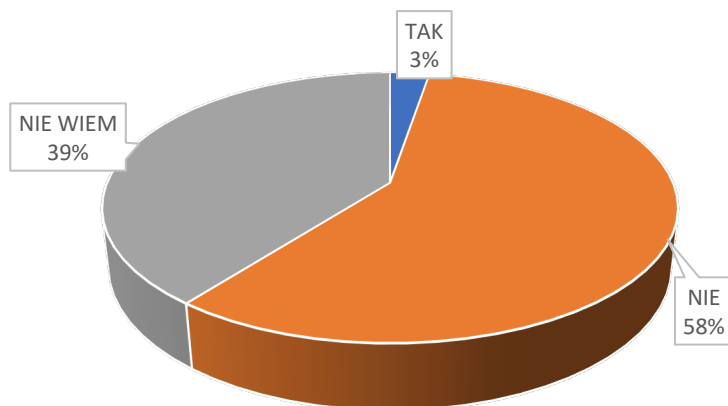
Wykres 3. Zestawienie procentowe odpowiedzi na pytanie o ważność otwartego dostępu w macierzystych jednostkach naukowych respondentów

Źródło: opracowanie własne

Tylko 3 osoby przyznały, że otwarty dostęp jest nagradzany w jednostkach naukowych, w których pracują. Przeczącej odpowiedzi udzieliło 66 respondentów. 45 osób nie wie, czy w jednostkach, w których pracują, za publikowanie w otwartym dostępie przyznaje się badaczom jakiejkolwiek gratyfikacje. Rozkład procentowy odpowiedzi na to pytanie przedstawiono są na Wykresie 4.

Wykres 4. Zestawienie procentowe odpowiedzi na temat przyznawania nagród za otwarty dostęp

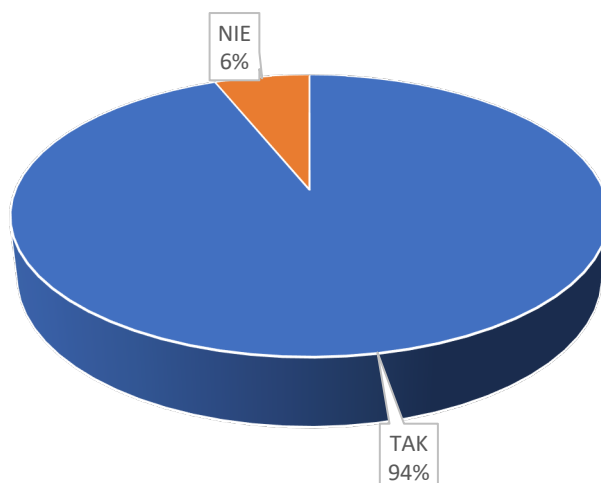
Źródło: opracowanie własne

Na pytanie, w jaki sposób otwarty dostęp jest nagradzany w macierzystych jednostkach naukowych respondentów, odpowiedziały dwie osoby. Jedna z nich stwierdziła, że na Wydziale Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii UJ „finansowane są koszty publikacji w otwartym dostępie dla artykułów opublikowanych w czasopiśmie z top 25% w danej dziedzinie. Nie jest to nagroda indywidualna dla pracownika, ale pozwala na publikację w formule OA bez ponoszenia kosztów z grantów lub innych źródeł. Jest to zatem znaczące ułatwienie publikacji w takiej formule”.

Druga osoba napisała, że prace publikowane w otwartym dostępie są lepiej nagradzane w trakcie przeprowadzania ocen okresowych pracowników.

Bardzo duża liczba odpowiedzi pozytywnych, bo aż 107, padła na pytanie o to, czy respondenci korzystają z publikacji naukowych w otwartym dostępie. Tylko 7 osób odpowiedziało przecząco. Rozkład procentowy wyników zobrazowano na Wykresie 5.

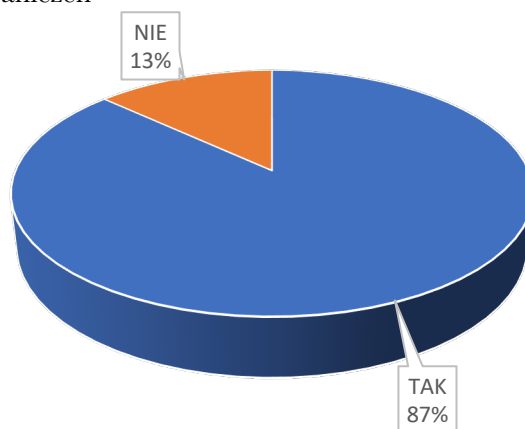
Wykres 5. Zestawienie procentowe odpowiedzi na pytanie o korzystanie przez respondentów z publikacji naukowych w otwartym dostępie

Źródło: opracowanie własne

Analiza odpowiedzi na pytanie o to, czy wszystkie utwory naukowe dostępne w internecie powinny być upubliczniane bez ograniczeń w otwartym dostępie, wykazała że za takim rozwiązaniem optuje wyraźna większość badanych – 87% (99 osób). Nie popiera go jedynie 13% (15 odpowiedzi). Bilans opinii na ten temat przedstawiono na Wykresie 6.

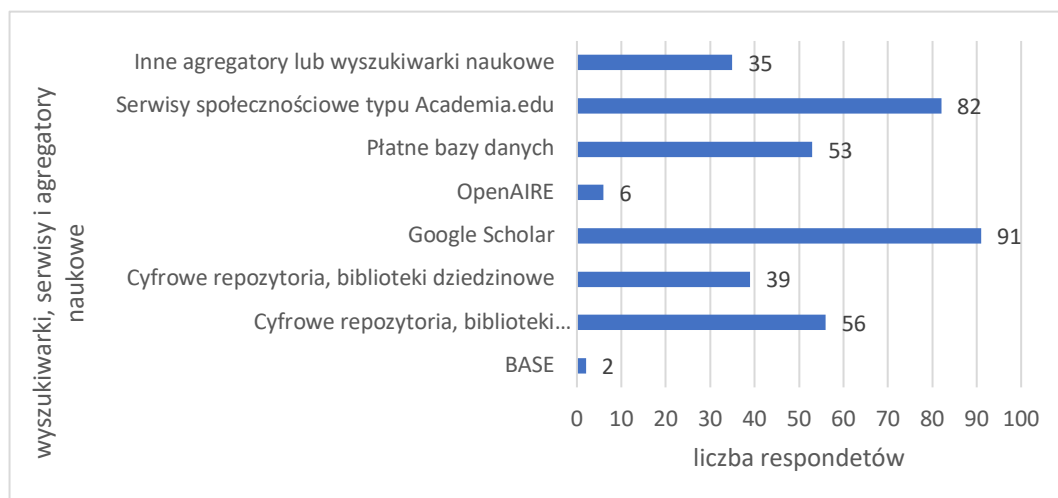
Wykres 6. Zestawienie procentowe odpowiedzi na temat dostępności publikacji naukowych dla wszystkich bez ograniczeń

Źródło: opracowanie własne

Na Wykresie 7 przedstawiono rozkład odpowiedzi na pytanie o narzędzia i zasoby, które respondenci wykorzystują do pozyskiwania piśmiennictwa naukowego. Większość ankietowanych korzysta z wyszukiwarek i serwisów, które dają otwarty dostęp do publikacji, np. Google Scholar (91 ankietowanych) lub Academia.edu (82 ankietowanych). Korzystanie z płatnych baz danych zadeklarowało 53 respondentów. Podobną liczbę odpowiedzi odnotowano dla cyfrowych repozytoriów i bibliotek instytucjonalnych (56 ankietowanych). Wynika stąd, że w badanej grupie systemy informacyjno-wyszukiwawcze dające dostęp do publikacji OA są wykorzystywane w porównywalnym stopniu co płatne bazy danych.

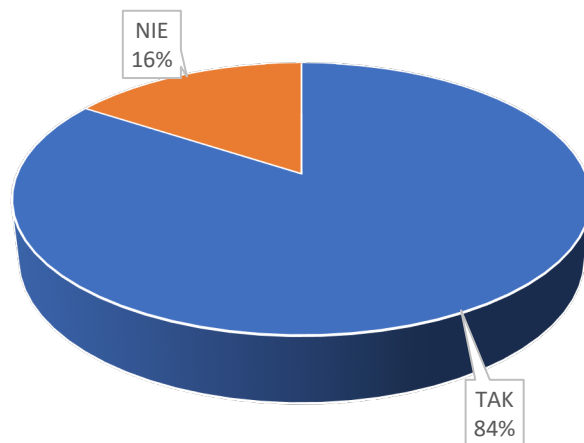
Wykres 7. Popularność poszczególnych narzędzi do wyszukiwania publikacji naukowych

Źródło: opracowanie własne

Odpowiedzi na pytanie o zamiar deponowania przez autorów własnych publikacji w RUJ wskazują, że 96 ankietowanych ma pozytywny stosunek do takiej formy udostępniania, a tylko 18 nie ma intencji w niej uczestniczyć. Stosunek badanych respondentów do otwartego dostępu należy więc ocenić jako globalnie korzystny.

Wykres 8. Deklaracje chęci deponowania przez autorów publikacji w RUJ

Źródło: opracowanie własne

Ankietowani, którzy nie byli zainteresowani deponowaniem swoich publikacji w RUJ, zostali zapytani o powód. Pięcioro z nich odpowiedziało, że w ogóle nie publikuje lub nie ma żadnego dorobku publikacyjnego. Dwoje respondentów odpowiedziało, że nie wiedzą, czy będą to robić w przyszłości. Część ankietowanych wskazywała na możliwe problemy prawne związane z udostępnianiem w RUJ, wynikające z treści umów wydawniczych, np.: „ogranicza mnie umowa wydawnicza, np. dopuszczenie udostępnienia wyłącznie 500 słów pracy” lub „nie chcę narażać się na ewentualne sankcje karne” lub „nie wszystkie wydawnictwa, w których publikuję, pozwalają na deponowanie artykułów w publicznych zbiorach” lub „mam wątpliwości co do praw autorskich wydawnictw publikujących te prace”. Zacytowane odpowiedzi wskazują, że pomimo odbytego szkolenia, ankietowani nadal nie do końca rozumieją, jakie mają możliwości w zakresie deponowania swoich prac w repozytoriach. Niektórzy odpowiadali, że tylko obowiązek nałożony przez uczelnię może ich zmusić do udostępniania swoich prac w repozytorium, np.: „Nie zamierzam, jeżeli nie będzie takiego obowiązku, a wiązałoby się to z koniecznością ponoszenia kosztów stosownych licencji. Nie ma na to pieniędzy”. Przytoczona odpowiedź dowodzi niepełnej orientacji w mechanizmach *open access*. Dla każdego bowiem autora zarówno deponowanie własnych publikacji w otwartym dostępie w repozytorium, jak i udzielanie do nich licencji prawnych, które ten dostęp umożliwiają, jest w pełni darmowe. Jedna osoba odpowiedziała, że to uczelnia powinna starać się o zapewnianie odpowiednich zgód od wydawców. Można byłoby zgodzić się z tą wypowiedzią, gdyby nie fakt, że to autor podpisuje umowę z wydawcą i może negocjować brzmienie jej klauzul. Owszem, uczelnia może nałożyć na swoich pracowników obowiązek publikacyjny, i na świecie tego typu zarządzenia są wprowadzane w postaci tzw. otwartego mandatu (Siewicz, 2012, s. 13), niemniej ostatecznie to sam autor podpisuje umowę z wydawcą. Niektórzy ankietowani twierdzili, że otwarte publikowanie oznacza odbieranie im autorskich praw majątkowych, co – warto podkreślić – jest sprzeczne z jednym z głównych założeń otwartego dostępu, czyli zasadą pozostawiania praw autorskich majątkowych autorom. Jeden respondent stwierdził, że publikuje już w otwartym dostępie, a umieszczenie dodatkowo publikacji w repozytorium nie zwiększy zasięgu odbiorczego jego prac. Ta opinia wynika z braku rozeznania w mechanizmach rozpowszechniania informacji w internecie różnymi niezależnymi kanałami komunikacji naukowej.

Podsumowanie

W odniesieniu do pierwszego pytania badawczego wyniki przeprowadzonych analiz nasuwają dwa czytelne wnioski: bez względu na przynależność dyscyplinarną większość pracowników naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego uważa, że otwarty dostęp ma duże znaczenie w jednostkach naukowych, w których pracują, ale poza dwoma jednostkowymi przypadkami nie jest on w żaden sposób premiiowany. Taki stan rzeczy może wydłużyć czas realizacji postulatów Planu S i wprowadzania otwartej nauki na uczelni.

Co do pytania drugiego i pytań szczegółowych: kwestia korzystania z publikacji w otwartym dostępie przedstawia się optymistycznie. Z kilkoma wyjątkami większość uczestników badania deklaruje taki sposób korzystania z publikacji naukowych. Niewielki negatywny akcent (13% respondentów) uwidacznia się w odpowiedziach na pytanie o opinię w kwestii nieograniczonego dostępu do publikacji. Jest to zastanawiające wobec faktu, że 94% badanych deklaruje korzystanie z piśmiennictwa OA. Autor wyraża przypuszczenie, że być może w praktyce łatwiej jest pośilkować się pracami cudzymi, niż samemu zapewnić dostęp do własnych publikacji.

W celu pozyskiwania publikacji naukowych w otwartym dostępie respondenci z UJ korzystają częściej z wyszukiwarek i agregatorów niż z płatnych baz danych. Repozytoria i biblioteki cyfrowe plasują się w ich wyborach na podobnym poziomie co płatne bazy danych.

Pozytywnie nastrajają również odpowiedzi respondentów odnoszące się do deponowania publikacji w Repozytorium Uniwersytetu Jagiellońskiego (RUJ). Aż 84% badanych zadeklarowało zamiar umieszczenia swoich publikacji w RUJ. Postawa pozostałej części ankietowanych, którzy nie chcą archiwizować swojego dorobku w repozytorium, czyli 16%, jest o tyle zaskakująca, że badanie prowadzone było każdorazowo po zakończeniu szkoleń na temat otwartego dostępu oraz zasad i korzyści umieszczania publikacji w RUJ.

Na podstawie przeprowadzonych analiz należy stwierdzić, że nadal istnieje potrzeba podnoszenia świadomości naukowców w zakresie otwartości w nauce. Nieścisłości w przeświadczeniach badaczy na temat funkcjonowania otwartego dostępu wpływają na ich zachowania publikacyjne, a finalnie działają na niekorzyść ich samych i całej nauki. Duże zainteresowanie udostępnianiem publikacji w Repozytorium UJ przemawia za tym, że obsługujący je system informatyczny należy nadal udoskonalać i rozwijać.

Bibliografia

- Burgelman, J.-C., Pascu, C., Szkuta, K., Von Schomberg, R., Karalopoulos, A., Repanas, K., Schoupe, M. (2019). Open Science, Open Data, and Open Scholarship: European Policies to Make Science Fit for the Twenty-First Century. *Front. Big Data*, 2:43. <https://doi.org/10.3389/fdata.2019.00043>
- European Commission (2017). Evaluation of Research Careers fully acknowledging Open Science Practices; Rewards, incentives and/or recognition for researchers practicing Open Science (p. 29). Publications Office of the European Union. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/47a3a330-c9cb-11e7-8e69-01aa75ed71a1>
- European Science Foundation (2021). What is cOAlition S?. W European Science Foundation, *Plan S: making full & immediate: Open Access a reality*. European Science Foundation. <https://www.coalition-s.org/about>
- Ferrant, C., André, F., Febre, R., Schöpfel, J. (2016). Ready for the future? A survey on open access with scientists from the French National Research Center (CNRS). *Interlending & Document Supply*, 44(4), 141-149. <https://doi.org/10.1108/ILDS-06-2016-0023>

- Janiak, M., Próchnicka, M. (2018). Postawy wobec „otwartej humanistyki cyfrowej” w środowisku akademickim Uniwersytetu Jagiellońskiego. W B. Koredczuk, K. Augustyn (Red.), *Kultura książki w humanistyce współczesnej* (s. 27–46). Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego.
- McKiernan, E.C., i in. (2016). Point of View: How open science helps researchers succeed. *eLife*, 5, Article e16800. <https://doi.org/10.7554/eLife.16800>
- Książczak-Gronowska, A. (2021). Praktyki otwartej nauki na przykładzie sześciu europejskich uniwersytetów w świetle ankiety European University Association. W P. Korycińska (Red.), *Horyzonty informacji 3. Otwarta nauka* (s. 7-36). Kraków: Biblioteka Jagiellońska.
- Poślada, U. (2020). Rozwój idei otwartej nauki na przykładzie ośrodków uniwersyteckich w Polsce. *Folia Bibliologica*, 62, 45-69. <https://doi.org/10.17951/b.2020.62.45-69>
- Rodrigues, R.S., Abadal, E., de Araújo, B.K.H. (2020). Open access publishers: The new players. *PLOS ONE*, 15(6): e0233432. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0233432>
- Siewicz, K. (2012). Otwarty dostęp do publikacji naukowych: kwestie prawne. Warszawa: Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego.
- Starczewski, M., Stępińska-Ustasiak, L. (2014). Otwarty dostęp czy otwarta nauka?. *Kultura Współczesna*, 2(82), 161-176. <https://depot.ceon.pl/handle/123456789/6317>
- Zhu, Y. (2017). Who support open access publishing? Gender, discipline, seniority and other factors associated with academics' OA practice. *Scientometrics*, 111(2), 557-579. <https://doi.org/10.1007/s11192-017-2316-z>